

Cel·les

Monistrol de Montserrat

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: En la zona urbanitzada a l'entorn del monestir, a la plaça de l'Abat Oliba

Coordenades:

Latitud: 41.59221
Longitud: 1.83511
UTM Est (X): 402912
UTM Nord (Y): 4605157

Classificació

Número de fitxa 08127 - 70
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Contemporani
Segle XIII-XX
Any 1200-195
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ordre de Sant Benet. Abadia de Montserrat
Fitxes associades:
[Santa Maria de Montserrat](#)
Autoria de la fitxa Helena Garcia Navarro
Data de registre de la fitxa: dv., 09/05/2008 - 02:00

Descripció

Les cel·les actuals són una evolució de les antigues, en les quals es van allotjar, durant segles, els pelegrins que anaven a Montserrat.

L'edifici actual, contemporani, és un edifici de planta baixa i set pisos, amb la façana principal arrebossada, i amb diferents fileres de finestres. A la planta baixa, que s'obre amb diferents arcades, hi ha diferents serveis pels visitants. Les actuals cel·les són apartaments totalment equipats.

Història

Es pot considerar que al segle XIV Montserrat ja feia molts anys que havia entrat en els cercles dels grans santuaris i dels centres de pelegrinatge més famosos del món cristià occidental. A més de la gent del país, hi pujaven romeus provinents d'una gran part de la Península i de les regions properes de l'altre vessant dels Pirineus. S'havia convertit també en lloc gairebé obligat de visita per als pelegrins de Sant Jaume de Galícia procedents d'Itàlia, per als qui feien els camins del Llenguadoc i per als qui, procedents de les Illes o d'altres contrades de la Mediterrània, començaven el pelegrinatge al port de Barceloneta.

Els camins de Montserrat anaven plens de pelegrins. Per facilitar-los l'accés, els priors de Montserrat havien fet construir el majestuós pont de pedra sobre el riu Llobregat, a l'alçada de Monistrol. El rei Pere III de Catalunya i Aragó, per la seva part, havia fet manat adobar els camins de la muntanya de Montserrat i erigir en el camí de Collbató a Montserrat set creus de pedra coronades amb relleus de l'escultor Pere Moragues que representaven els set goigs i els set dolors terrenals de la Mre de Déu per acompanyar de manera pietosa i evocadora els qui feien la costa de Montserrat. L'autoritat reial vetllava també pels pelegrins, i en controlava la procedència política i l'ordre públic per mitjà de guiatges i salvaguardes personals i col·lectives, concedides i renovades per tots els monarques des de Jaume I.

L'afluència taumatúrgica de Montserrat atreia també un bon nombre de pelegrins, sovint xacrosos.

L'afluència continuada dels romeus i les aglomeracions en ocasió de pelegrinatges col·lectius o de les principals festes anyals comportaven, en un indret tan singular i aïllat, uns serveis d'acolliment material que durant tot el segle XIV hom anà adequant a les noves necessitats, d'acord amb les possibilitats, els mitjans i l'estil propis del santuari. Al costat de l'avituellament gratuït als romeus, hi havia plantejat el problema de l'hostalatge, agreujat per l'especial clima de Montserrat.

Bibliografia

Laudo, Susana. "Fitxa de l'inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la muntanya de Montserrat". Barcelona: Generalitat de Catalunya.

